

Mezei András

Jeruzsálem fiai

*Boldogok, hogyha peng a húr,
Ha a fába rostosodott madártorokból
támad fuvallat. Boldogok, ha cimbalomütő
gyolcsugójában belül évmilliók rezgése
egybecsendül, s megpattan egy hang
hajszálerecske, mely a semmiből vészik át
ide e fénybeli és képi terekbe. Boldogok,
ha a hegedű a Nílus és a nád hajnali
napárnyékaiból ad egy-egy ős tiszta hangot.
Boldogok, ha az afrikai ébenfa ujjak alatt
pereg a dob. Babel folyói sírnak.
Ha hulló rézleveleivel zörög az őszi fa.
Ha ronggyal betömött szájjal is, de
mint nikotinnal gyilkolt embertorok,
hörög a trombita, ha a népek megváltásának
reménytelenségét átzakítja a kostülok hangja;
boldogok, mert e tünékeny, foghatatlan
szépségbe feledkezve önmaguknak
így elegendők, mert a messiási időkre várva
egy-egy festői ecsetvonásba is belehalnak.
Boldoggá avatja két tenyerüket a híg agyag,
míglen megszilárdul és kiégettetik belőle
e földi, mérgező anyag, míg a megváltás
meg nem érkezik, addig is...*

Izraeli

*Abogy a nyelv a szétszórattatásban
áttüremlett templomi mormolásba,
úgy türemlik vissza a beszélt nyelvbe
kétezer év templomi mormolása.*

Tengerparti gyónás

*Amit nem tudnak elfogadni bennem
a népek, e földrészt épp olyan,
a gyapjasan őszült Földközi-tenger
veri a partokat tajtékosan,
ez az idegen ég alatti pálmalobogás,
az idők feletti nyugati szél,
megannyi túlteljesített feladat
rongyát szívja ki a légmozgás belőlem
a tel-avivi párás melegben –
Itthon vagyok. Itt nem kell igyekeznem.*

Menashe Kadishman: Születés (1980-as évek)